

vgl. वाराह. ब्रा. S. 4, 7.

अतिग adj. (f. आ): शार्यशास्त्रातिग *überschreitend* so v. a. zuwiderhandelnd MBu. 3, 1157. संख्यातिग *unzählbar* Spr. 1039. — Vgl. मर्मातिग, वेलातिग.

अतिगम्भीर (अ° + म°) adj. *überaus tief*, — *unergründlich* (dem Character nach) DAÇAK. 2, 4.

अतिगर्वित (अ° + म°) adj. *überaus hochmütig* HALJ. 2, 228.

अतिगुणाता f. nom. abstr. von अतिगुणा Spr. 4713.

अतिपात्रा TS. 6, 6, 8, 1. TBR. 1, 3, 2, 1. Schol. zu ÇAT. Br. 5, 1, 2, 2. im Zaub zu halten, zu bändigen: वभूवृन्तिप्राज्ञा योषितप्रकृतः किल MBa. 2, 1141.

अतिगलान m. pl. N. pr. eines Geschlechts HARIV. 1466 (nach der neueren Ausg.). अभिग्लान und अभिज्ञान v. l.

अतिघ्य Z. 2 lies 11, 7, 16 st. 11, 9, 16.

अतिघटा (अति + च°) f. N. einer der Nājikā der Devi Verz. d. Oxf. H. 23, 6, N. 5.

अतिघन्न (अति + चन्न) m. N. pr. eines Daitja HARIV. 14283 nach der Lesart der neueren Ausg.

अतिघृत (अति + घृत) m. Liebhaberei MBu. 13, 5802. अतिच्छेद ed. Bomb., jedoch erwähnt NILAK. auch die andere Lesart; nach ihm sollen beide Wörter = अथ्यतमतरं पश्चेन समुद्रशेषणमिव bedeuten.

2. अतिघृतम् 1) n. त्र्योदशदीन्यतिच्छृद्धासि चाङ्गः MBa. 3, 10670. Ind. St. 8, 277. 278. 280.

अतिच्छेद (अति + छेद) m. das Splitterrichten MBu. 13, 5802, v. l.; vgl. u. अतिच्छन्न.

अतितमाम् adv. in hohem Grade Schol. zu NAISH. 22, 57. — Vgl. अतिराम्.

अतितर (von अति) adv. am Anfang eines comp. *überaus*: °सुरभि Spr. 1632.

अतितराम्, in Verbindung mit einem adj. so v. a. der compar. des adj.: नृपादस्याः स्थितमतितरां कात्मज्ज्वायतार्थम् Spr. 2780.

अतितारु Spr. 4382; vgl. u. अतिभार.

अतितीर्थ (अ° + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 149, a, 7.

अतितेजस् (अ° + ते°) adj. eine gewaltige Kraft besitzend: सर्वं अग्निं सिंहं, कुलपुत्रं Spr. 5191.

अतिथि Z. 6 lies 10, 6, 4 st. 10, 7, 4, 6. Am Ende eines comp. *an Etwas gehend, obliegend*: अहं कटचिद्दण्डायास्तीरे त्रिवयातिथिः | चराम्येकः HARIV. 9624. शरत्कात्तमसुष्टुप्सूर्यमार्शवरीप्रियम् | करोति ते मुखं तन्त्रं च प्रेषापातनातिथिम् || mit einer Ohrfeige bewirthen so v. a. abfahren lassen, verhönen, übertreffen KĀVYAPR. 71, 4. — Vgl. देशातिथि, पथातिथि.

अतिथिपति KĀT. in Ind. St. 3, 462. Z. 2 lies 18 st. 7, 1.

अतिदत्त N. pr. eines Sohnes des Çatadhanvan HARIV. 2037. अविदात die neuere Ausg., अभिदात LANGL.

अतिदत्तरु (अ° + दा°) nom. ag. *gar zu freigebig* Spr. 3420.

अतिदान 2) सर्वेषामतिदानानां तिलदनं विशिष्यते MBa. 13, 3322.

अतिदाक् (अ° + दा॒क्) m. *heftiges Brennen*: अन्तिदाक् ÇAT. Br. 6, 7, 4, 15, 16, 26.

अतिउर्गामनु (अ° - डु° + मनु) m. Bez. eines best. Spruches Verz. d. V. Theil.

Oxf. H. 98, b, 8. 106, b, 85.

अतिदृश्य s. अन्तिदृश्य.

अतिदेव auch die neuere Ausg. des HARIV.; vgl. देवातिदेव.

अतिदेविन् (अ° + दे°) nom. ag. *ein zu grosser d. i. überaus leidenschaftlicher Würfelspieler* MBa. 2, 2004.

अतिदेश, सिद्धेरहोभिरङ्गामतिदेशः *ein analogischer Schluss auf Aṣṭ.*

Cr. 9, 1, 2. TARKAS. 8. BHĀSHĀP. 79. PRAB. 109, 16.

अतिद्रुत s. अन्तिद्रुत.

अतिनिच्यत् (die richtige Form) RV. Pañt. 16, 13.

अतिनिर्वसुल s. u. निर्वसु.

अतिपक्ष (अ° + पक्ष) adj. अन्तिं *nicht sehr reif*, — *gesetzt* DAÇAK. in BENF. Chr. 193, 13.

अतिपद MBu. 1, 7013 v. l. für अभिपद.

अतिपरुष (अ° + प°) adj. *überaus heftig*: पवन Spr. 3484.

अतिपात्र vgl. प्राणातिपात्र.

अतिपात्रिन् Z. 2 lies 1, 18, 13.

अतिपादै (von 1. पद mit अति) m. *das Zuweitgehen, Ueberschreiten* TBR. 1, 2, 4, 2.

अतिपादनिच्यत् (die richtige Lesart für °निवृत्) Ind. St. 8, 146. 239. fgg. 468.

अतिपादैय (von 2. पर im caus. mit अति) adj. *übersetzend, errettend* RV. 6, 47, 7; Sū. fasst das Wort als Verbum sin.

अतिपूर्व (अ° + पूर्व) adj. *lange vergangen*: °कथ्यक् von lange vergangenen Dingen erzählend Spr. 5321, v. l.

अतिप्रवरणा, dio richtige Erklärung s. u. 1. प्रवरणा.

अतिप्रसक्ति zu weite Anwendbarkeit KAP. 1, 16, 53.

अतिप्राकृत (अ° + प्रा॒ति) adj. *sehr gemein*, — *gewöhnlich*; ein ganz ungebildeter Mensch VEDĀNTAS. (Allah.) No. 81.

अतिवल m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2346.

अतिवला 1) RAGH. 11, 9.

अतिवाल (अ° + वाल) adj. f. आ *überaus jung* KĀT. 27, 82. f. आ *eine zweijährige Kuh*; s. u. वाल Sp. 72, Z. 4.

अतिवाङ् m. N. pr. eines Gandharva MBu. 1, 2559.

अतिभार 1) व्यसनातिभार RAGH. 14, 68. नातिभार हि पार्थिवस्य केशवेन सहायत् *keine zu schwere Arbeit für* MBu. 1, 2376. So könnte man auch नातिभार इस्तिदैवस्य (vgl. u. 3) R. 6, 37, 12 (Spr. 4382), नदैवस्यातिभारे इस्ति Spr. 1401 und न कालस्यातिभारे इस्ति R. ed. Bomb. 6, 48, 19 übersetzen für *das Schicksal (die Zeit) ist Nichts zu schwer d. i. diese vermögen Alles zu bewirken*. नास्ति वचनस्यातिभारः: so v. a. *eine ausdrückliche Bestimmung (Ausnahme) ist mächtiger als jede Regel* Schol. zu KĀT. Cr. 4, 1, 30. An allen diesen Stellen aber würden wir lieber अतिभावः lesen: *kein Hinwegkommen über*. — adj. v. l. für अभिभार ÇAT. Br. 3, 4, 4, 8.

अतिभाव vgl. was so eben u. अतिभार gesagt worden ist. Z. 4 ist नातिभावो Druckfehler für नातिभारो.

अतिभू (1. भू mit अति) adj. *Alle überragend*, Beiw. Vishnu's MBu. 12, 1509, ed. Bomb. (अभिभू ed. Calc.); nach dem Schol. = अशरीर.

अतिभूमि Spr. 3472 (pl.), UTTARĀMĀK. 64, 5. MĀLAV. 32, 7 im Prākrit.